

Rafał Ćwikowski

ŚMIERĆ JAKO PRZYCZYNEK ŻYCIA

Postawa wobec śmierci w jakimś sensie decyduje o postawie wobec życia. Współczesny człowiek niechętnie zatrzymuje się nad taką problematyką. W myślach często neguje fakt śmierci. Próbuje zagłuszyć nieuchronne w gruncie rzeczy pytania. A jednak wydaje się, że spojrzenie na życie jest spojrzeniem na śmierć. Pesymizm i zniechęcenie są czynnikami najbardziej zgubnymi dla głębokiej świadomości życia i śmierci. W wywiadzie pisarz, poeta Luc Estang mówi: „Nigdy nie chodzę na groby osób ongiś kochanych z tej przyczyny, że to co tam jest nie ma nic wspólnego z tymi, których kochałem. Ich grób mieści się w moim sercu., w moim umyśle. Myślę wiele o tych kochanych, których już nie ma, ale wspominam ich jako osoby żyjące. Nie mogę o nich myśleć jak o zmarłych. Pozostają dla mnie nadal żywi”.

Akceptowanie śmierci własnej czy też bliskich osób jest umiejętnością niewielu. W godności człowieka mieści się jednak postawa nieunikania odpowiedzi, stawiania twarzą w twarz z tym co konieczne. Przy głębszym zastanowieniu wydaje się, że nieśmiertelność tu na ziemi mogłaby okazać się koszmarem, niemal zwycięstwem piekła. Śmierć pokonana przez zmartwychwstałego Chrystusa pozostaje paradoksalnie jednym z największych darów Boga. Kiedy spogląda się na śmierć z perspektywy teraźniejszości można odnieść wrażenie, że jest się jej ofiarą. Przestać istnieć wydaje się naj-

większym absurdem. Ale śmierć jako zadanie konieczne jest aktem dopełniającym życie. Śmierć jest tym uprzywilejowanym wydarzeniem, w którym formuje się wolność, a w wolności prawdziwe spotkanie z Bogiem. Wolność ta to wielki dar.

W obliczu śmierci człowiek jest najbardziej prawdziwy. Dla pełnego spotkania z Bogiem przejście przez śmierć jest nieuniknione. Wiąże się z tym wyzbycie nadziei, marzeń, w końcu samego siebie.

Śmierć może być rozczarowaniem lub spełnieniem. Wspólnota z Bogiem może być silniejsza niż fizyczna śmierć. Życie w prawdziwym tego słowa znaczeniu, ma moc trwania poza fizycznymi ograniczeniami. Nie uciekniemy od rzeczywistości śmierci. Należy śmierć uczynić faktem na tyle oczywistym „aby przestała budzić lęk”.

Rafał Ćwikowski
źródło: Wiara i Mundur, Nr 2/2011